

מסורת הש"ס

א) והרמזים וסג"מ כמו חלק א' מן פ"ן שפירו של איי חי חדש וכו' חלקי מים כו' ועי' שיש' א' ג' [לעיל י"ח]. א) [למקנ כב. דג: (7) חולין ע"א. [בבבבות ז': בבבבות מ.]. ב) [לעיל י"ח]. א) [שם ע"ג]. ג) [בבבבות י. [למקנ כב. דג: (8) ח' [ל"ל אחר ד"ה לא אמרינן]. ט) [לעיל י"ח]. י) [לעיל י"ח]. ט) [ש"ך ל"ג].

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה בלא דם וכו' ודבר יהודה אפילו: ב) ד"ה ולגלבי ד"ה ואינה ד"ה:

לעזי רש"י

טב"ש [גיטין ש.]. דק.

מוסף רש"י

המפלת חתיכה. בלא זרה, אם יש עמה דם טמאה. האש טמאה טמאה טמאה וזה ולא משום לידה, ללא ולד הוא [ע"ל י"ח]. כמין שעררה. אדומה [קטן ד"ה]. המפלת מין בהמה היה ועוף, קאמר ר"ח מותר היה עליהן ואמן יושבת עליהן ימי טומאה ימי טהרה [חולין ג.]. תשב לזכר. שנתע ימי טומאה ושלושים ושלושה ימי טהרה. שכל דמים טהורין [שם]. תשב לזכרה. שנתע טמאים וכו' טהור [שם] ובהרות [שם]. ואם אין ידוע, אם זכר אם נקבה, הטל עליה חומר שיהיה ותשב לזכר ולנקבה. שנתע טומאת לדה נקבה, ואפילו אינה רואה בהן, שנתע נקבה לדה ובלא חתיכה אינה שנתע טומאת לדה, ימי טהרה אין לה אלא עד ארבעים יום מתחילת ליתן בדין זכר, שנתע זכר הוא [חולין שם] ובהרות [שם]. של ארבעת מיני דמים. שהחתיכה מתרצה מלכות דם טמא השניין במתני', ואע"ג דמתעסק מן שחור אדום הוא אלא שנתע, דכין ומתעסק דם טמא י"א ט"ה. אמרינן טלו דם הוא והטמאה נדה, ובענין סבירי אלא שנתע, אבל ששל שאר מיני דמים טהורין. כגון ירוק וכן שטהורין הן [ע"ל י"ח]. ואינה יודעת מה הפילה. שאנדה החתיכה קודם שפילה [ע"ל י"ח]. לא אמרינן רוב החתיכות כו'. ללא ספקיהו להו רוב החתיכות של ד' מיני דמים [שם].

המפלת חתיכה פרק שלישי נדה

כ"א.

עין משפט
גור מצוה

קו א מ"י פ"ה מהלכות אסורי ביאה ה"ל י: א ב מ"י פ"ה מהלכות אסורי ביאה ה"ל י: טור י"ד פ"י קפח וס"י קלד ע"י כהשגות ובמ"מ וכו' מ: ב ג ד מ"י שם פ"ה ה"ל י: וה"ל וכו' ועי' כהשגות ובמ"מ סג"מ לאוין ק"א טו"ש ע"י פ"י קפח סע"ף ד: ג ה ד מ"י שם פ"י ה"ל ט סג"מ שם טו"ש ע"י שם פ"י קלד סע"ף ג: ד ו מ"י שם פ"ה ה"ל ג: ה ה מ"י פ"ז מהלכות אסורי ביאה ה"ל ד:

השרוני. מוזג: נידון ככרמלי חי. דהכי נמי דקדי ככרמלי חי. ואיך דגרסי כשרוני נידון הכרמלי: כיום טבריא של זכוכית פשוט. טב"ש ואידי דקליש נראה זו אדמומית היין: הדרן עלך בל חיד

המפלת חתיכה אם יש עמה דם טמאה. דללא לידה היא דאי לידה היא בלא דם נמי טמאה דכמי (ויקרא יב) כימי נדת דומה טמאה: ר' יהודה אומר כו'. מפרש בגמרא: כמין שעררה. שער: יבחושיין. יתושיין: אם נימוחו טמאה. משום נדה דדם הוא: מין דגים. נמי ללא ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא [כג:]: הלכך אי איכא דם טמאה נדה ואם ללא טהורה: השב לזכר. ימי טומאת שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמים שטהרה ימי טהורין: לזכר ולנקבה. לטהורא ימי טומאה דנקבה שבועים וימי טהרה כלים לסוף ארבעים יום כזכר ולא פ"י נקבה. ובגמרא [כג:]: מפרש מאי שנה דלמיה ועוף קרי ולד יומת מדרגים: גבו' של ד' מיני דמים. דקסבר היא גופה דם הלכך טמאה נדה אכל ולד לא הוא: ירוקה ולבנה. ללא מאכרבע מיני דמים קרי אלא אדום וכמיני אדמה וכתבין כרכוס וכמוגו. ושחור לא קא חשיב דהיינו אדום אלא שנתע [שם]: לא אמרינן כו'. דקסברי אין רוב חתיכות של ארבע מיני דמים ללא חתמון לן האי רובא: למאן קסמי לה. כלומר להודיע דבריו של מי בא: אלא לר' יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה נמי פליגי: וכו' לבני יוחנן וכו'. כלומר הך קושיא דאירוקה ולבנה לא איבעי לן לפרושי דכי היכי דקשיא ליה לשמואל קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן נמי אמר על שחר מינין לרבי יהודה טהורה והכא קמני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכו' קשיא אחרימי לר' יוחנן דאמר' של ארבעת מיני דמים דברי הכל כו': הכי גרסינן וכו' סימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אלא אדומה ושחורה [למאן קסמי לה כו' אלא ללא רבנן ופליגי: פתיחת הקבר. הרמס: בלא דם. דם לידה הלכך לרבנן כי ליכא דם טהורה ואפילו החתיכה של ארבע מיני דמים דחתיכה ללא דם הוא אלא גזר ולא אמר דם אחר איכא ואכן הוא ללא חזינן דקסברי רבנן אפשר לפתיחת הקבר בלא דם [ל' יהודה אפילו ירוקה ולבנה טמאה דודאי דם אחר הוא ואכן הוא ללא חזינן דאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם: קשה שנים. בתוך י"א יום שצין נדה לנדה ורמזה דם מחמת קושי: ולגלבי פינה. ואינה יודעת אם

אלא בחתיכה של ד' מיני דמים. דקסבר ר' יהודה דם נדות הוא ונקרש ועשה חתיכה כדאמר למקנ גבי מפלת מין דגים ורבנן סברי מקור מגדל חתיכה ולא דם נדות הוא: ורבנן סברי לא אמרינן רוב חתיכות. מימה ונימא דהוה פלגא ויהא ודאי טמא כרה"י אע"ג דאיכא חוקת טהרה וי"ל דאמר' לעיל (דף י"ח): דאפילו לרבי יהודה לא הוא רוב גמור ואין שורפין עליו את המרומה ולרבנן אפילו פלגא לא הוא ולדבריה רוב החתיכות ללא של ד' מיני דמים הם: לרבי יוחנן אדומה ושחורה למאן קמני לה אי לרבי יהודה. וה"פ המפלת אדומה ושחורה דיני כדמפרש ר' יהודה כפיפא השמאליה וקא כו' ומתוך פ"י ר"ח משמע ל"ג וכו' כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה דהא כהדיא קמני בנימליהו שחורה ואדומה ואין זו סוגיית הש"ס:

השרוני נידון ככרמלי חי אלא מוזג חדש ולא ישן אמר רב יצחק בר אבודימי וכולן אין בודקין אותן אלא בכוס טבריא פשוט מאי טעמא אמר אביי של כל העולם כולו מחזיק לוג עושין אותו ממנה שני לוגין עושין אותו ממאתים כוס טבריא פשוט אפי' מחזיק שני לוגין עושין אותו ממנה ואידי דקליש ידיע ביה טפי:

הדרן עלך בל חיד

המפלת חתיכה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו טהורה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה [המפלת כמין קליפה כמין שעררה כמין עפר כמין יבחושיין אדומים תמיל למים אם נמוחו טמאה ואם לאו טהורה המפלת כמין דגים חגבים שקצים ורמשים אם יש עמהם דם טמאה ואם לאו טהורה המפלת מין בהמה חיה ועוף בין טמאין בין טהורין האם זכר תשב לזכר ואם נקבה תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים יכל שאין בו מצורת אדם אינו ולד: אמר רב יהודה אמר שמואל לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים טהורה ור' יוחנן אמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה של שאר מיני דמים דברי הכל טהורה לא נחלקו אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה [רבי יהודה סבר זיל בתר רוב חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים היינן ורבנן סברי לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא מנהרדעא אתא ואייתי מתניתא ביריה המפלת חתיכה אדומה שחורה ירוקה ולבנה אם יש עמה דם טמאה ואם לאו טהורה רבי יהודה אומר בין כך ובין כך טמאה קשיא לשמואל כהדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל כהדא דאמר שמואל לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליגי רבי יהודה וכו' תימא כי פליגי רבי יהודה אדומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן קתני ירוקה ולבנה ופליגי ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל טמאה הא קתני אדומה ושחורה ופליגי רבנן וכו' תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל אדומה ושחורה לא אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה טמאה אדומה ושחורה מביעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב נחמן בר יצחק באפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפלגי ובפלוגתא דהני תנאי דתניא הקשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה הרי

רמזה דם באותה לידה אם לאו [שם]: ואינה יודעת. אם נפל הוא ואם רוח צעלמא הוא: הרי

הרי